రాళ్ళా, రత్నాలా

"రాజమండ్రి

"మహారాజరాజశ్రీ 8-11..

వేంకటేశం పంతులు భావగారి దివ్య సముఖమునకు—నమస్కారపురస్సరముగా తమ భావమరది శేషగిరి వ్రాయునది. ఇక్కడ యావన్మంది క్షేమం అక్కడ మీ అందరూ కుశలమే అని తలచెదను

నిన్నరాత్రి డీసెల్‌లో చిరంజీవులైన మా మేనల్లుడు ప్రకాశరావు యిక్కడికి వచ్చినాడు ఈవేళ మధ్యాహ్నం శ్రీహరిరావు పంతులుగారి ఇంటికి వెళ్ళినాము ఆ సమయమునకు పంతులుగారు ఇంటివద్ద లేరు కాని వారి పెద్దకుమారుడు ఇంటియందే యున్నాడు. పెళ్లికుమార్తెను చూచినాము. వధువు నాజూకుగా, అందముగా నున్నది. ఇరువురికిని ఈడూ జోడూ సరిగానున్నది. స్కూలుఫైనలు పరీక్షకు ఈ సంవత్సరము వెళ్లినట చిరంజీవి ప్రకాశరావు తన అభిప్రాయమేమో ఎన్నిసార్లడిగిననూ స్పష్టముగా చెప్పలేదు. వాని నడవడికబట్టి, ఇది వరకువలె నాయెదుట వధువుగూర్చి వేళాకోళంగా మాట్లాడకపోవుటబట్టి, వానికి నచ్చియేయుండుననితోచుచున్నది తమకు నేరుగా ఉత్తరము వ్రాస్తానని చెప్పి ఈ సాయంత్రము ప్యాసెంజరులో కాకినాడ వెళ్ళిపోయినాడు వానికి నచ్చినట్లయినచో ఈ సంబంధము స్థిరపరుచుకొనుట మంచిది దగ్గరదగ్గర మూడువేల కట్నము, లాంఛనములు గాక, రాబట్టవచ్చును వారుకూడా యీ వైశాఖ మాసములో శుభకార్యము జరుపుటకు త్వరపడుచున్నారు.

చి॥ చెల్లెమ్మ, పిల్లలూ, తామూ కుశలంగావున్న పైనం వ్రాయించవలెను. ఇక్కడ చిరంజీవి మా బావికి జ్వరము తగులుచున్నది. పాళీజ్వర మనుచున్నారు. తక్కిన యావన్మందీ క్షేమం. మొన్నకొన్న కొమ్మూర్మరు గేదె బాగుగా పాలిస్తున్నదనుకుంటాను –

ఇట్లు
తమ ప్రియమైన భావమరది
కా. శేషగిరిరావు –"

భార్యకు ఉత్తరం చదివి వినిపిస్తూన్న వేంకటేశం పంతులుగారి మొహంమీద చిరునవ్వు ప్రస్ఫుటమైంది. ఆ ఉత్తరం పూర్తయ్యాక బల్లమీదికి దాన్ని విసిరి రెండోకవరు చింపుతూ అన్నారు సుబ్బమ్మతో.

"ఇన్నాళ్లకు వీడికి నచ్చినపిల్ల కనపడిందన్నమాట"

కడగడానికి తీసుకువెళ్తూన్న బియ్యపుగిన్నె కుడిచేతినుంచి ఎడమచేతికి మార్చుకుని సుబ్బమ్మ అంది:

"అబ్బాయేంరాశాడో చూడండి అసలు – వాడూ 'ఊ' అన్నాడంటే స్థిరపరుచుకుని ఈ వయిశాఖంలోనే కానిస్తే మంచిది."

"అబ్బాయి ఉత్తర మిదిగో–ఉండు—

'*Dear father...*

ఈవేళ సాయంత్రమే రాజమండ్రీ నుంచి తిరిగివచ్చాను మధ్యాహ్నం శేషుమామయ్యా నేనూ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాం అదేమో పిల్ల నాకు నచ్చలేదు..."

భట్టిప్రోలు కృష్ణమూర్తి

పంతులుగారి మొహంమీద చిరునవ్వు మాయమై కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి ఉత్తరం పూర్తిగా చదవకుండానే ఉండచుట్టి సుబ్బమ్మమీదకు విసిరి

"వెధవ – ఏడవలేకపోయాడు. నచ్చలేదుట – నచ్. చ్.. చ్....చ్...చలే . ఏ ..ఏ.. దు..." అని ఆఖరుమాట సాగదీస్తూ పడకకుర్చీలో జేరబడ్డారు వెనుకకు, తలక్రింద చేతులు పెట్టుకుని

కుడిచేతితో క్రిందపడ్డ ఉత్తరం ఉండ తీస్తూ అంది సుబ్బమ్మగారు "ఈడొచ్చినవాణ్ణలా తిడ్తారేమిటి? పెళ్ళాడేది వాడుగాని మనం కాదుగదా! వాడికే నచ్చలేదంటే.."

"వెధవ నచ్చడాలు–నచ్చే నిన్ను పెళ్ళాడానేమిటి నేను? శుభ్రమైన పిల్ల నచ్చలేదట! నచ్చలేదు. ఇప్పటికి ఇరవై సంబంధాలయ్యాయి నువ్వూ వాడూ వెళ్ళి గోదావర్లో ఉరకండి! ప్రతీదానికీ ఏదో వంక! వెధవ్వంకలూ వీడూ...."

అంటూ చ్రుగుని గావంచామీద వేసుకుని వీధిలోకి వెళ్తూ గడపదగ్గర నిలబడి:

"ఆ కాకినాడ కాలేజీనిండా ఆడపిల్లలేనట ఎవతెనో మరిగిఉంటాడు తప్పకుండా ఈ దౌర్భాగ్యుడు. లేకపోతే యీ పోయ్యేకాలపు బుద్ధులిలా పుట్టవ్!"

అని సుబ్బమ్మ అనే మాటలు వినిపించుకోకుండా వెళ్లిపోయా రాయన.

* * *

ఏమాత్రమో తెలివితేటలు ప్రతీవాడికీ ఉంటాయి కాని అందరూ వాటిని ఉపయోగించుకోలేరు. ప్రకాశం విషయం మటుకు అలాకాదు స్వతస్సిద్ధంగా ఉన్న తెలివితేటలకు తగిన కృషికూడా జోడించడంవల్ల ఆ సంవత్సరం బి ఏ పరీక్షలో పేపర్లన్నీ బాగా రాసి క్లాసు వస్తుందని ధీమాగా స్నేహితులతో చెప్పాడు, పరీక్షలు అయిపోయిన నాటి సాయంత్రం నాలుగురోజులింకా కాకినాడలోనే ఉందాం అనుకున్న అతని నిర్ణయానికి భంగకరంగా నాన్నగారిదగ్గరనుండి ఒక ఉత్తరమూ, పాతికరూపాయలు మణియార్డరూ వచ్చాయి తనకు కావలిసినంత డబ్బు పది రోజులక్రిందనే పంపిన నాన్న మళ్ళీ ఎందుకీ డబ్బు పంపారా అనుకుంటూ ఉత్తరం విప్పి చదివాడు అతను

బెజవాడ సత్యనారాయణపురంలో ఎవరో విశ్వనాథంగారికి ఒక్కతే కూతురు ఉందనీ, పిల్లను తను చూశాననీ, బాగుందనీ, పరీక్షలు అయిపోయిన తర్వాత వెంటనే బెజవాడ వెళ్ళి ఆ పిల్లను చూసిరావలిసిందని రాశారు నాన్నగారు పెళ్ళిచూపులకు ఒక్కవరుడు మాత్రమే వెళ్లడం అన్నది చాలా బేబబు ఐనపని అని గట్టి నమ్మకమున్న ఆయన రాజమండ్రీ స్టేషనులో శేషుమామయ్యను కలుసుకొనే ఏర్పాటు (బయల్దేరేముందు తాను మామయ్యకు ఉత్తరం వ్రాయవలసి ఉండడం కూడా ఆ ఏర్పాటులో ఒకభాగమే) చేయడం అంత నవ్వు కలిగించలేదుగాని ఉత్తరం చివరి పోస్టుస్క్రిప్టు మాత్రం అతని పెదవులమీదికి నవ్వు తెప్పించింది

"ఈ సంబంధంకూడా నీకు నచ్చకపోతే మరింక నీ పెళ్లివిషయంలో నే నెంతమాత్రము కలుగజేసుకోనబోనని తెలుసుకొనవలసింది–నీకు నచ్చిన సంబంధము ఏర్పాటు చేసుకుని తెలిపినట్లయిన తక్కిన ఏర్పాట్లకు మాత్రమే పూచీపడగలనని గ్రహింపవలసింది"

పెళ్ళిసంబంధమైన నాన్న ఉత్తరాలన్నిటికీ ఈ పోస్టుస్క్రిప్టు ఒక స్థిరమైన అంగం అయిపోయింది ఈ రెండేళ్లలోనూ తాను ఒక డజను పెళ్ళికూతుళ్లను చూడటానికి వెళ్లాడు. మొట్టమొదట నాన్నగారు నిజంగానే తన పెళ్ళివిషయంలో ఇంక జోక్యం కలుగజేసుకోరేమో అని ఆశపడ్డాడు కాని క్రమంగా ఆ ఆశ పుట్టడమే మానేసింది. ఇంతమంది పెళ్లికాని అమ్మాయిలెలా ఆంధ్రదేశంలో ఉన్నారా అనీ, తానొక్కడేగాని వాళ్లను పెళ్లాడే ఓపికా, ధైర్యంగల మొగవాడింకవడూ లేడా అనీ అప్పుడప్పుడు అనుమానం వచ్చేది 'అతనికి కాని ఒకవిధంగా ఆ పెళ్ళికాని పెళ్ళికూతుళ్లకు మనస్సులో ధన్యవాదాలర్పించేవాడు, తానొక కూపస్థ మండూకం అయిపోకుండా, వాళ్లను చూసే వంకమీదనైనా-పూర్ణయాత్రాస్పెషల్ ఎక్కకపోతే పోయిరి పది స్థలాలు చూసే యోగ్యత తనకి కల్పిస్తున్నారుగదా అని!

ఉత్తరమూ అయిగు అయిదురూపాయిల నోట్లూ మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటూ 'బెజవాడనికూడా తాను సందర్శించిన స్థలాల లిస్టుకి కలపాలి' అనుకున్నాడు ప్రకాశం

* * *

రాజమండ్రీ స్టేషను వచ్చింది దిగి పెళ్ళికొడుకు మామయ్యకోసం చూద్దామనుకున్నాడుగాని యీ జనసమ్మర్దంలో తానొకవైపూ అతడొకవైపూ అవుతామేమో అని దిగడం మానేసి తన యింటర్ కంపార్ట్‌మెంట్ గుమ్మం దగ్గరే నిల్చున్నాడు ప్రకాశం. జనసమ్మర్దం అంతకంతకూ తగ్గుతూందిగాని మామయ్యెక్కడా కనిపించక పోవటంమాని తన 'ఉత్తరంగాని అందలేదా' అనీ, 'ఒకవేళ యిక్కడే దిగిపోతే, మామయ్యతో కలిసి తరువాతిబండిలో వెళ్లవచ్చును' అనీ, అనుకుంటూ ఉండగా పొగతీయబడ్డ రబ్బరుత్రాడుమీద అనించిన పదును చాకులా 'ప్లీజ్ - ఒకసారి గుమ్మంలో లేస్తారా?' అని మధురంగా లతా మంగేష్కర్ గొంతులా పలికిన మాటలు అతని ఆలోచనలని త్రెంపేశాయి పుటుక్కుమని. టిక్కెట్లు గేటుమీద నిల్చిఉన్న తనచూపుల్ని చటుక్కున కంపార్ట్‌మెంట్ ముందు ప్లాట్ ఫారమ్మీదికి మరల్చాడు ప్రకాశం.

ఎవరో అమ్మాయి పదహారేళ్లుండవచ్చు - పచ్చగా, నాజూకుగా ఉంది. రిబ్బను లేకుండా వదులుగా వేసుకున్న జడ నల్లత్రాచులా వీపుమీద వంకలు తిరుగుతున్నది. త్రాచుపాము తలమీద మణి ఉండదేమో కాని ఆ జడమొదట పాయలైపోయిన చోటమటుకు గులాబీపువ్వు ఒకటి, ఆ అమ్మాయి కట్టుకున్న లేత గులాబీరంగు పరికిణీకి ఆ రంగు అంచే గల జాకెట్టుకూ జోడుగా మెరుస్తూంది. చెవులకున్న ముత్యాల కర్ణపుష్పాల మధ్యనున్న కెంపురాయిలో ఎర్రని రంగూ కాలికి ఉన్న మానప్పరు సాండల్స్‌మీది పట్టీలోని లేత యెరుపు రంగూ కూడా ఆ గులాబీలోనుండే జారివచ్చిందేమో అనిపించింది ప్రకాశానికి. సన్నని గులాబీపెదవులు, కాటుక అవసరం లేకుండానే పెద్దవిగాఉన్న నోగ కళ్లూ, ఇంగ్లీషులో అక్విలైను అనబడే రకపు ముక్కూ, నూనె రాయకపోవడంవల్ల పెద్దవిగా వదులు వదులుగా నుదుటిమీద చిందులాడే ముంగురులూ, గోరింట పెట్టుకున్న చేతుల సన్నని వేళ్లూ, ప్రపంచంలోఉన్న స్త్రీత్వాన్ని అంతా పుణికి తెచ్చుకుని తమలో ఇముడ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయా అనిపిస్తున్నది. పలుచని వాయిల్ పైట పంజవేళ గాలిలో తేలే మబ్బులా వయ్యారంగా ఎగురుతున్నది.

"మిమ్మల్నే - దయచేసి లోపలికన్నా వెళ్లండి లేకపోతే కిందకన్నా దిగండి - మేమూ పాసెంజర్లమేను!"

అత గొంతు మళ్ళీ అన్న ఈ మాటలతో అతనికి స్పృహవచ్చి 'సారీ' అంటూ క్రిందికి దిగి ఒక ప్రక్కగా నిలబడ్డాడు.

కుడిచేతిలోవున్న లేత గులాబీరంగు హాండ్ బాగ్‌ను ఎడమచేతికి మార్చుకుని, పైకెక్కి ఆ సంచీ అక్కడ సీటుమీదఉంచి క్రిందనున్న ఇంకొక వ్యక్తి అందిచ్చే హోల్డాలూ, చిన్న పెట్టీ అందుకుంది ఆ అమ్మాయి.

అంతవరకు ఆ రెండో వ్యక్తి ఉన్నాడన్నదే గమనించని ప్రకాశం తన పరధ్యానానికి తానే ఆశ్చర్యపడి ఎక్కుతున్న ఆ వ్యక్తివైపు చూశాడు.

ఆయనకు సుమారు ముప్ఫయ్యైదు ముప్ఫయ్యేడు వయసుంటుందేమో అనిపించింది ప్రకాశానికి ఆ అమ్మాయిరంగులోనే ఉన్నాడు ఆయనా. వంకులు తిరగకపోయినా నీటుగానే ఉన్న క్రాపూ, పెద్ద నుదురూ, అక్విలైను ముక్కూ - బక్క పలచని

FPY 26-TEL

'నా గొంతుక బాగా
పుండు పడినందున
నేనుమ్రింగలేక పోయాను'
కాని పెప్స్
ఉపశమనం కలిగించి
పుండును మాన్పినవి

పెప్స్ బిళ్లలు గొంతు, రొమ్ము బాధోపశమనం. విచారకపారములు కలవి, మీరు పెప్స్‌ను చప్పరించునపుడు ఈ పారములు ఆవిరి అయి, మీ శ్వాసద్వారా గొంతుకలోనికి, శ్వాసమార్గం, శ్వాసకోశాలలోనికి పోవిపోబడుతాయి, ఇలా అవి సరాసరి మిమ్ము బాధించే బాగాలను చేరుకుంటాయి. అందుకే పెప్స్ అంతశక్తివంతమై, జగద్విఖ్యాతిగాంచినవి పెప్స్ దగ్గులను అణిచివేస్తాయి, గొంతు పుండు బాధను ఉపశమింపజేస్తాయి, కఫమును కోసివేసి, శ్వాసనాళను బాగొట్టుతాయి. ఇన్ఫ్లుయెంజా, బ్రోంకైటిస్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి.

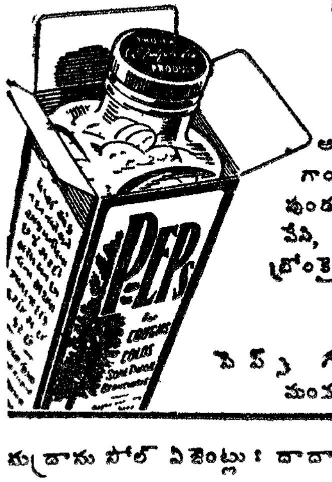

PEPS

పెప్స్ గొంతు, రొమ్ము బిళ్లలు
మందులమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి.

మద్రాసు సోల్ ఏజెంట్లు: దాదా & కంపెనీ, పార్కుటౌన్, మద్రాసు-3.

★ రాళ్లూ, రత్నాలు ★

మనిషి. తెల్లని గ్లాస్కో పంచా; పంజాబీ చొక్కాకి పై గుండీలు పెట్టుకోకుండా వదిలెయ్యడంవల్ల లోపలి శాండో బనియనుకు తగిలించిన “పార్కరు 51” గోల్డు గోల్డు క్యాపు కనిపిస్తున్నది పైకి, కళ్లకున్న గోల్డుగోల్డు ఫ్రేమ్ కళ్ళజోడుకు జతగా. పై క్లాసు పెట్టెల్లోగూడా రైలెక్కే టప్పుడు అది ఆ క్షణంలోనే వెళ్ళిపోతు న్నదా అనే అంత గాభరాపడే మనుషు లలా కాకుండా ఠీవిగా తన యింటి మెట్లెంత యథాలాపంగా ఎక్కుతాడో అలాగే ఎక్కాడు ఆయన.

ఆ మొహం ఎప్పుడో చూసిన మొహంలా అనిపించింది - బహుశా తన యీ పెళ్ళిచూపుల ప్రయాణాల్లో ఏ డీసె ల్లోనో, ఏ రైల్లోనో, ఏ బస్సులోనో ఇలాగే ఒకనాడు చూసిఉంటాడు తాను.

వెంటనే బండిలోకి ఎక్కి కూర్చుందా మన్న అభిలాషను అతి కష్టంమీద అణుచు కుని బండి కదలేంతవరకు ఇవతలే ఉన్నాడు ప్రకాశం.

గార్డు విజిల్ వేసేంతవరకూ ఇంకా శేషుమామయ్య వస్తాడేమో అని చూసి చూసి చివరకు రాలేదన్న నిశ్చయానికి వచ్చినతర్వాత బండి కదులుతుండగా లోపలికెక్కాడు అతడు. తన ఉత్తరం అందిఉండదు శేషు మామయ్యకు. ఆ వంక మీదే తప్పించుకుంటాడు, ఒంటిగా పెళ్ళి కొడుకు వెళ్ళినందుకు నాన్నకొచ్చిన కోపాన్ని అతడు. తనకుమటుకు చీవాట్లు తప్పవు.

అరే, దిగిపోయి మామయ్యతో తరువాతి బండిలో వెళ్దాం అనుకున్నాడు తాను - ఎలా మర్చిపోయాడు ఆ ఆలోచనే! మనసు నిండా పైకీ క్రిందికీ ఊగుతున్న గులాబీ రంగుతెరలవెనుక ఎక్కడో దాగిపోయింది ఆ ఆలోచన మరింక లాభంలేదు. ఒంటిగా బెజవాడ వెళ్లవలసిందే తాను!

పరధ్యానంగా తాను అంతకుముందు కూర్చున్న సీటుదగ్గరకు వెళ్ళాడు. లతా, ఆమెవెంటఉన్న వ్యక్తీ, ఆ సీటు మీదే కూర్చొనిఉన్నారు. తన ఒక్క హోల్డాలూ పైనఉండడం, ఆ సీటు మీద తనది అనబడే వస్తువు లేవీ ఉండకపోవడం, ఇప్పుడు తాను అక్కడ కూర్చుంటే వాళ్లు ఏమనుకుంటారో అని తటపటాయిస్తూ అను మానంతో అక్కడే నిలబడ్డాడు ఒక అయిదు సెకండ్లు.

లత గొంతు పలికింది:

“ఆయ నెవరో ఇక్కడ కూచున్న ట్లున్నారు-ఇవతలికి జరగండి నాన్నా—”

పేపరు చూసుకుంటున్న ఆయన తల పైకెత్తి ప్రకాశాన్ని చూసి ‘సారీ’ అంటూ కుమార్తెవైపుకు జరిగి కూర్చు న్నాడు.

“డోంట్ వర్రీ ప్లీజ్” అంటూ ప్రకాశం సాధ్యమైనంత చివరకు కూచు న్నాడు ఆ ముగ్గురు కూర్చునే చిన్న సీటు మీద

మామూలుగా తోడి ప్రయాణీకులవద్ద నుండి వచ్చే ‘మీరెక్కడికి వెళ్తారు?’ అన్న ప్రశ్న వస్తుందనుకున్న ప్రకాశానికి, ఆయన మళ్ళీ పేపరు చదువుకోవడంలో మునిగిపోవడంవల్ల కొద్దిగా ఆశాభంగం అయింది. ఇదివరకు ఆ ప్రశ్న ఎవరన్నా వేస్తే కోపంవచ్చే అతడికి ఈవాళ ఆ ప్రశ్న ఎవరన్నా వేస్తే బాగుండును అనిపించింది. తనే ఆ ప్రశ్న వేద్దామని అనిపించిందిగాని ఎందుకో ఆయనను డిస్టర్బు చేయడానికి భయం ఐంది.

“దొంగలున్నారు జాగ్రత్త” అన్న స్టెన్సిల్డ్ నోటీసుమీద నిలిచిఉన్న ఆమె కళ్లను చూశాడు అతడు అదే టైముకు ఆ అమ్మాయి కళ్ళు ఆ అక్షరాలమీదినుండి ప్రకాశంవైపు తిరిగి మళ్ళీ మెరపు మెరిసే అంతలోనే అక్షరాలవైపు తిరిగాయి

ప్రకాశానికి గుండెలు దడదడ కొట్టుకు న్నాయి - ఆ అమ్మాయి తనను ఎవడో దొంగ అనుకుంటున్నదా? ఎప్పుడో తాను చదివిన షార్టుస్టోరీ ఒకటి జ్ఞాపకం వచ్చింది. నల్లఫ్రేము కళ్లజోడూ, మధ్య పాపిడి క్రాపూ, గళ్లగళ్ళ పాపులైన్ షర్టు లోపలికి టక్ చేసిన నానావా పాంటూ, పైన బెల్టూ, చేతికి గడియారం, కాబూలీ స్లిప్పర్లూ - అందులో ఒక జేబుదొంగ వర్ణన అది సరిగ్గా తన డ్రెస్సూ అదే ఇప్పుడు! కొంపతీసి ఆ అమ్మాయి కూడా చదివి ఉంటుందా ఆ కథ?

పాంటుజేబులోనుండి రుమాలు తీసి మొహం తుడుచుకున్నాడు.

ఆ అమ్మాయి అంది వాళ్ల నాన్నతో చిన్న చిరునవ్వుతో:

“ఇంటరులోగూడా ఆ హెచ్చరి కెందుకునాన్నా? ఇక్కడెవరూ దొంగ లుండరుగా?”

ఆయన పేపరుమీదినుండి దృష్టి కుమార్తె మీదికి మరల్చి అన్నాడు:

“ఏ హెచ్చరికమ్మా?” వేలితో కుమార్తె చూపినచోటు చూసి, నవ్వి అన్నాడు: “అదా! దొంగలన్ని క్లాసుల్లోనూ ఉంటా రులే.”

ఆయన తనవైపు చూసి చిన్న చిరునవ్వు నవ్వడంతోనే ప్రకాశంగుండెలు మరీ దడదడ కొట్టుకున్నాయి ఆయనగూడా చదివాడేమిటి చెప్మా ఆకథ! ఏమిటో ఈ గులాబీతెరలు తన మనసునిండా, తన్ను సరిగా ఆలోచించనివ్వకుండా! వాళ్లేదో యథాలాపంగా అనుకుంటున్నారుగాని తన నెందుకు దొంగ అనుకుంటారు అని సమా ధానపరుచుకుని ప్రతిగా ఆయనవైపు తిరిగి ఒక చిన్న చిరునవ్వు నవ్వాడు అతడు.

అంతవరకు ప్రక్కనున్న ప్యాసెంజరు

బహిష్టు ఆగినదా?

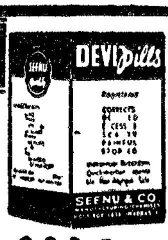

ఎంతకాలంనుంచి ఏ కారణంవల్ల నిలిచిపోయిన బహిష్టు నైనను దేవీపిల్సు తిరిగి అపాయంలేకుండ క్రమపరచును, ఇండియా గవర్నమెంటు (సి డి ఎల్/688) సెంట్రల్ డ్రగ్సు లేబొరేటరీ క్రింద రిజిస్టరుచేయబడినది ఇది గ్యారంటీ ఔషధము అనేక యోగ్యతాపత్రములు కలవు నకలి మందులు వాడి మోసపోవద్దు సాధారణ కేసులకు ఖరీదు రు 8-8-0 వెలలుగా నిలిచిపోయిన కేసులకు రు 10-8-0 వి పి వి ప్రత్యేకం.

సంతాన నిగ్రహం

స్పెక్‌పిల్సు రిజిస్టర్డు నెం 266, గ్యారంటీ ఔషధము 12 రోజులు సేవించిన 6 సంవత్సరాల వరకు శాశ్వతంగా గర్భము కలుగదు మామూలుగా బహిష్టుకు భంగం కలిగింపదు ఇతర నకలి మందులు వాడి మోసపోవద్దు. అనేక యోగ్యతాపత్రములు కలవు ఖరీదు రు. 12/-లు. వి. పి. పి. వేరు.

SEENU & Co., P. B. No. 1638 (J) Madras-1.

బ్రాంచీలు : సింగపూరు, కౌలాలంపూర్. ఏజంట్లు : నిలోన్, రంగూను.

ప్రాతినిధ్యంలేని తావులలో ఏజంట్లు కావలెను.

సంగతి పట్టించుకోని ఆయన ఈ తన చిరునవ్వుతో తాను ప్రతీక్షించిన ప్రశ్న వేశాడు.

"మీ రెక్కడికి వెళ్తారు?"

"బెజవాడ"

"ఓ - మాకు థ్రూ అవుట్ మీరు కంప్రానియన్ అన్నమాటే!"

"మీ రెక్కడికి?"

"మేమూ బెజవాడకే"

తోడి ప్రయాణీకుడిమీద కలిగిన శ్రద్ధ అంతలోనే జారిపోయిన ఆయన మళ్ళీ తన పేపరు చదువుకోవడంలో నిమగ్నుడై పోయాడు. ఇంకా ఏదో మాట్లాడాలన్న దుగ్ధ తీరని ప్రకాశం అన్నాడు:

"ఇవన్నీ బ్రిటిష్ వాళ్లు మనని ఇన్సల్ట్ చెయ్యడానికి పెట్టిన నోటీసులు - 'దొంగలున్నారు జాగ్రత్త' అనీ 'ఉమ్మివెయ్యరాదు' అనీ హెచ్చరిక చెయ్యడం. స్వతంత్రం వచ్చాక ఇటువంటివన్నీ లాగెయ్యవలసింది మనవాళ్లు"

ఆయన తలెత్తి చూసి దానికి జవాబు చెప్పవలసిన అవసరం లేదన్నట్లు చిన్న చిరునవ్వు నవ్వి తన పేపరులో మునిగి పోయాడు

ఆ అమ్మాయి చొరవగా అంది:

"మీ రన్న రెండో నోటీసుసంగతి చెప్పలేను గాని మొదటి నోటీసు మటుకు ఇప్పుడే ఎక్కువ అవసరం ఉందండీ - ఈ స్వతంత్రం వచ్చాక!"

తానెవడో దొంగ కాబట్టే ఆ నోటీసులు తీసెయ్యాలి అన్నట్లు, తను చెప్పిన దాన్నిబట్టి ఆ అమ్మాయి అనుకుంటున్నదని తోచిందతనికి ఎందుకన్నాడు తా నా మాట! వెంటనే అన్నాడు:

"మీ రన్నది నిజమే!"

ఆ అమ్మాయి చురుకుగా చూసింది అతనిని - అంత హఠాత్తుగా అభిప్రాయాలు మార్చుకున్నందుకు, స్థిరమైన కన్విక్షన్లు లేని మనిషిగా ఆ అమ్మాయి తన్ను అర్థంచేసుకున్నట్లు అనిపించింది ప్రకాశానికి. ఏది మాట్లాడినా తాను అసందర్భంగా మాట్లాడుతున్నాడు ఈవాళ! ముంగురులు వెనుకకు త్రోసుకుంటున్న ఆ వ్రేళ్ళ గోరింటరంగు తన కళ్ళను ఝల్లుమని కొట్టినట్లయింది అతనికి ఏమీ అనడానికీ తోచక రుమాలుతో మొహం తుడుచుకున్నాడు

"ఏంగాలి యీ కిటికీలోంచి!" అంటూ గాజు కిటికీతలుపు సగంవరకు పైకెత్తింది ఆ పిల్ల 'ఇంత గాలిలో చెమటెందుకు పట్టింది నీకు వెర్రబ్బాయ్' అన్నట్లు అనిపించింది ఆ పని ప్రకాశానికి తొందరగా రుమాలు జేబులో పెట్టేసుకున్నాడు

గోదావరి బ్రిడ్జిమీదినుంచి నెమ్మదిగా వెళుతున్నది రైలు. ప్రక్క పెట్టెలో ఎవరో, ముష్టిపిల్ల కాబోలు, పాడుతూన్న "గోదారి తల్లికీ కోటిదణ్ణాలు" అన్న పాట గాలిలో తేలివచ్చి వినపడుతున్నది. దూరంగా కిటికీలోనుండి కనిపించే నీరెండుతూన్న ఇసుక దిబ్బలలో రేణువులు సూర్యకిరణాలు పడి

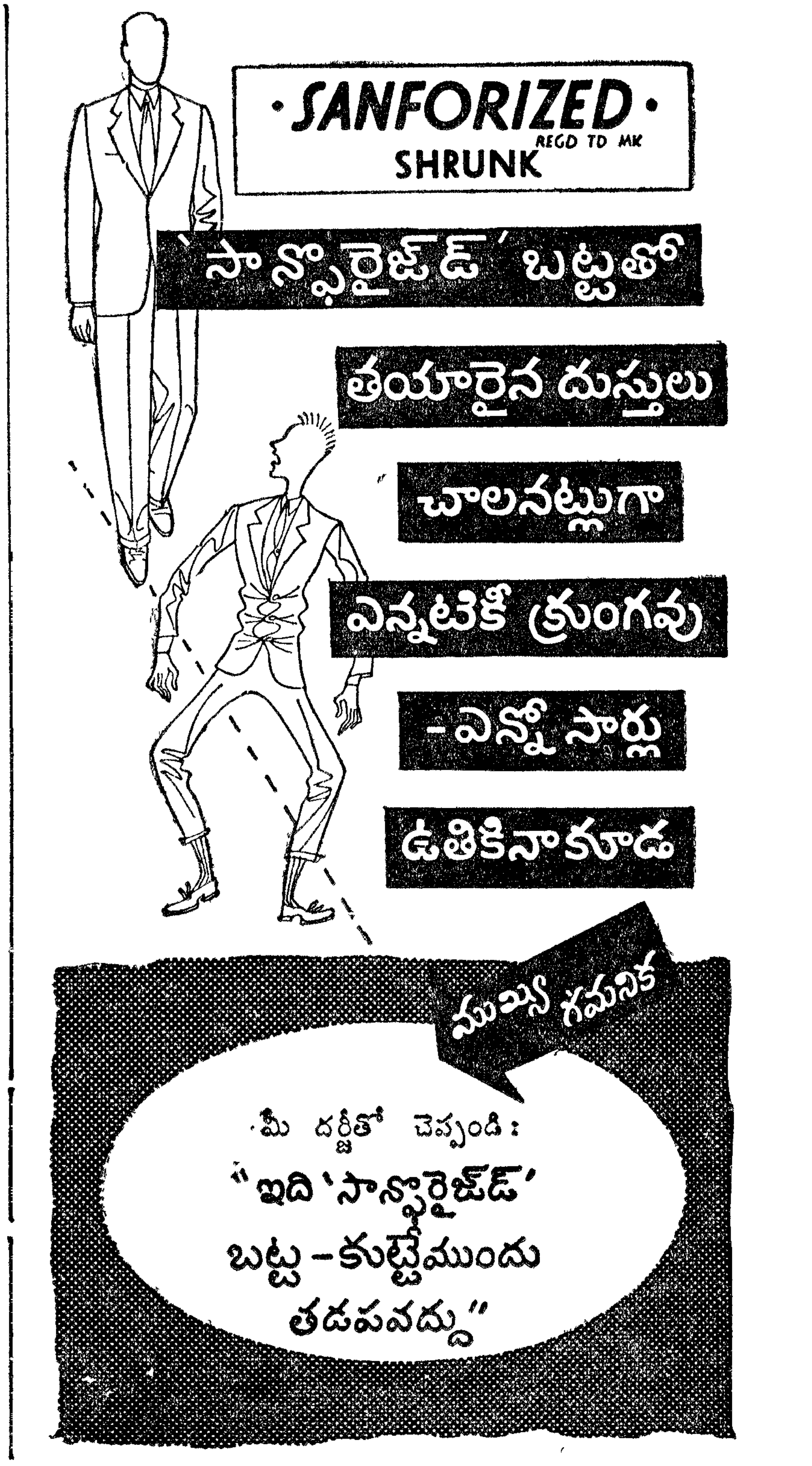

★ రాళ్లూ, రత్నాలు ★

తళతళా మెరుస్తున్నాయి. గాలి నింపుకున్న తెల్లని తెరచాపలు పెద్దపెద్ద బుడగలలా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ అమ్మాయి కిటికీలోనుండి అతనలికి చూస్తున్నది, గాజు తలుపు క్రిందికి దింపింది. గులాబీపువ్వుమీద చూపులు నిలిపిఉన్న ప్రకాశానికి మళ్ళీ ఏదన్నా మాట్లాడాలి అనిపించింది కాని ఎందుకో భయంగా అనిపించి ఏమనడానికీ తోచలేదు. రెప్పవేయకుండా అలాగే చూస్తున్నాడు.

హఠాత్తుగా ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరిగి ప్రకాశంవైపు చూసి వాయిల్ పైటతో వీపంతా కప్పుకుంటూ, కుడిచేతి క్రింది నుండి పైకి లాగుకుని దాన్ని భుజంమీద వేసుకుని, మళ్ళీ అవతలకి తిరిగి గడ్డం క్రింద ఎడమచేయి పెట్టుకుని చూస్తున్నది గోదావరిలోని పడవలను. ఆ అమ్మాయి వెనుకకు తిరగడంతోనే చూపులు మరల్చుకున్న ప్రకాశం కొంతసేపటికిగాని ఆ వైపుకు చూడడానికి సాహసించలేదు.

ఏమి టాలోచిస్తున్నది ఆ పిల్ల? ఆ పడవల్లో తానూ ప్రయాణంచేస్తే ఎలా ఉంటుందనా? లేక ఆ చిన్ని-చిన్ని అలల్లో తానూ ఒక అలగా కదులుదామనా? కాకినాడ కాలేజీలో చదివిన స్టూడెంట్లందరికీ అంతో ఇంతో అబ్బే "భావకవిత్వ" భావనలు అతని మనస్సులోనూ కదిలాయి. నీళ్ల మీదికి కాళ్ళు చాపి హంసలా నడుస్తున్న పడవలో ఒంటిగా కూర్చొని గొంతెత్తి పాడుతున్నట్లుగా ఊహించుకున్నాడు ఆ పిల్లను. కొద్దిగా పాడగలను అన్న అనుమానం ఉన్న అతనిమనస్సులో ఆపడవమీది పిల్ల పాడేపాటలో కొన్ని ముక్కలుకూడా కదలడం మొదలుపెట్టాయి— "తలపులలో, వలపుల మెరపులలో..."

తానూ ఎక్కడో పడవమీద తేలిపోతూన్నట్లు అనిపించింది అతనికి. "చిగురుల పరువులలో – " ఆపాటలో కలిసిన తనగొంతు మనసులో వినబడడంతోనే అతనికి భయం అయింది హఠాత్తుగా. ఆ అమ్మాయిప్రక్కనే తానూ కూర్చొని ఉన్నాడు పడవమీద చేతిలోచేయి కీలించి! నీటిమీద నిలబడి రోల్డ్‌గోల్డ్ ఫ్రేమ్ కళ్లజోడాయన తనను కోపంగా ఏదో అంటున్నట్లు అనిపించింది అతనికి.

గులాబీతెర పైకీ క్రిందికీ నాలుగైదుసార్లు వెళ్లింది అతని మనసులో. లేదు – లేదు – ఆయన పేపరు చదువుకుంటున్నాడు తన ప్రక్కనే రైలుపెట్టెలో కూర్చుని! కుదుపులకు మగతగా అయి కలవచ్చి ఉంటుంది అనుకుని, ఒకరిసారి తను కూర్చున్న పొజిషన్ కొద్దిగా మార్చుకుని క్రిందికి వంగి కాబూలీ సాండల్ బెల్టులు విప్పి మళ్ళీ సరిగా కూర్చున్నాడు ప్రకాశం.

ఆయన పేపరు చదవడం మాని దాన్ని మడతపెట్టి తనకీ తన కూతురికీ మధ్య వేసి కళ్లజోడు తీసి రుమాలుతో తుడుచుకుని మళ్ళీ అది పెట్టుకుని కుమార్తె చూస్తున్న వైపు చూశాడు.

"పేప రొకసారి యిస్తారా?' అని అడుగుదాం అనుకుంటున్నాడు ప్రకాశం. ఇంతలో ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరిగి నాన్నగారి వైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వి పేపరు తీసుకుని విప్పి చూడడం మొదలుపెట్టింది. తన మనసులో ఉన్న ఉద్దేశం గ్రహించే, 'ఏం, చదవదల్చుకున్నవాళ్ళు రాజమండ్రిలోనో, గోదావరిలోనో పేపరు కేష డబ్బు లిచ్చి కొనుక్కోపోయారా, మా పేపరు మీకెందుకు' అని చెప్పి పొడవడానికే పేపరు తీసుకుంది ఆ అమ్మాయి అనిపించింది ప్రకాశానికి.

మళ్ళీ అంతలో గులాబీ తెర పైకి లేచి, 'ఆ పిల్ల చేసే పనులన్నీ నిన్నుద్దేశించే అని ఎంగు కనుకుంటున్నావు' అని అతని మనస్సు అడిగింది.

"నాన్నా–I...n.. t.. o ..x...i... c.. a.. t.. i.. o.. n అంటే ఏమిటి నాన్నా?"

ప్రమాద రక్షణకు
ప్రశస్తమైనది
భీమా

చెప్పాకే ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉంటేదీ తెలియని ఈదినాల్లో
అగ్ని * మోటార్‌కార్ * కార్మిక నష్టపరిహారం
నౌక * ఫయడిలిటీ గ్యారంటీ * మొదలైన భీమాలకు
మాతో సంప్రదించండి;
యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్
జనరల్ ఇన్సురెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,
"యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్సు"
ఎస్‌ప్లనేడ్ - మద్రాసు.
Telephone : 4241. Telegrams : "UNIGEN"
బ్రాంచీలు :
బొంబాయి - కలకత్తా - కొలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ -
ఢిల్లీ - పాట్నా - లక్నో - బెంగుళూరు - కోయంబత్తూరు

పగులగొట్టుచున్న
తలనొప్పియా?

సారిడన్‌ను
పుచ్చుకోండి
ఇప్పుడు క్రొత్త, ఆరోగ్య రక్షకమైన
అభ్రకపు కాగిత ప్యాకింగులో దొరకును
ఒక బిళ్ల 2 అణాలు.
నొప్పిని పోగొట్టును-విశ్రాంతి నిచ్చును
నవోత్సాహము చేకూర్చును

"ఇన్‌టాక్సికేషన్ - మత్తెక్కడం అన్న మాట" కూతురితో అన్నాడు ఆయన.

"ఉహూ"—

పెదవులు కొరుక్కుంటూ తీక్షణంగా పేపరు చూసేస్తున్నది ఆ పిల్ల. ఆమాట అర్థం తెలిసే కావాలని తన్ను గమ్మత్తు చేయాలని తన ఉద్దేశంచే అడిగినట్లు అనిపించింది ఆ పిల్లప్రశ్న ప్రకాశానికి. తన్ను కాదు, ఏదో మామూలుగా తెలియక అడిగింది అని సమాధానం చెప్పుకున్నాడు అంతలోనే.

గోదావరి బ్రిడ్జి దాటిపోయి కొవ్వూరు స్టేషను వచ్చింది. ఎవరో ఒక వయసు చెల్లిన కళ్లజోడు ఆవిడ వచ్చి ఎక్కింది ఆ పెట్టె. ఆవిడను దిగబెట్టడానికి వచ్చిన కుమారుడు కాబోలు, పెట్టెలో ఉన్న జవ్వనిని చూసే ఏమో, లోపలికెక్కి తన తల్లితో మాట్లాడుతూ ప్రకాశం కూర్చున్న సీటు వైపు ఓరచూపులు చూస్తూ బండి కదిలేటప్పుడు దిగిపోబోయి జారిపడినంత పనై ఎలాగయితేనేం ఆపూటకు ప్రాణాలు దక్కించుకున్నాడు. ఆవచ్చినావిడ "అమ్మో-అమ్మో" అని గాభరాపడి, మళ్ళీ ఒళ్లు దులుపుకుంటూ ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద నిలబడిన కొడుకుని చూసి గుండె గిటవు తెచ్చుకొనివచ్చి ప్రకాశంసీటుకు ముందు సీటు మీద కూర్చుంది ఈ ఘట్టం అంతా చూస్తూ ఆ కుర్రవాడు అంత ప్రమాదం తెచ్చుకోడానికి తనే కారణం అన్న సంగతి ఊహించిన ఆ అమ్మాయి పెదవులమీదికి నవ్వు వచ్చింది కాని కనపడకుండా పైట అడ్డు పెట్టుకుంది.

ఆ క్రొత్తగా వచ్చిన ఆవిడ కూర్చుని వీళ్ళ సీటువైపు తిరిగి కళ్ళజోడు కొద్దిగా పైకి త్రోసుకుని ఆ అమ్మాయిని చూసి అడిగింది.

"ఏ ఊరు వెళ్తారమ్మాయి?"

వెనుకనుండి జడలాగుకుని ముందుకు పాములా చుట్టుకుని ఆ అమ్మాయి అంది:

"రాజమండ్రి"-పైట చెంగు వెనకఉన్న ఆమె పెదవులు నవ్వుతో బిగబట్టబడి ఉన్నాయి. కాని ఆవిడ కది కనిపించినట్లు లేదు. ప్రకాశం మనసులో "చిలిపి పిల్ల" అనుకున్నాడు. తన నా ప్రశ్న అడిగిన వాళ్ళకి అటువంటి సమాధానమే చెప్దామని చాలాసార్లు తానూ అనుకునేవాడు గాని ఎప్పుడూ ధైర్యంచాలక మళ్ళీ సరిగానే చెప్పేసేవాడు. ఆ పిల్లమటుకు చక్కగా చెప్పేసింది జవాబు!

ఆవిడ కళ్లజోడు ఇంకా కొంచెం పైకి త్రోసుకుని ఆశ్చర్యంగా అంది:

"అదేమిటమ్మాయి - ఇది పడమటవైపు వెళ్లే రైలుగదూ? రాజమండ్రి ఎలా వెళ్తున్నారు?"

"ఎక్కడికి వెళ్తున్నామనా? ఎక్కడినుంచో వస్తున్నారని అడిగారనుకున్నాను." అంటూ జడకు క్రిందుగా రెండువేళ్లుంచి వీటి వయ్యారంగా వెనుకకు త్రోసేసింది మళ్ళీ ఆపిల్ల.

అంతేగాని ఏ ఊరు వెళ్తున్నారో మటుకు చెప్పలేదు! ప్రకాశం మనసులో మెచ్చుకున్నాడు ఆ చిలిపిదనాన్ని.

ఆపిల్లనాన్నా విసుక్కున్నాడో ఏమో "బెజవాడ వెళ్తామండీ" అన్నాడు ఆవిడతో.

ఆవిడ తన ప్రశ్నకు వచ్చిన జవాబుతో మొహం చేటంత చేసుకుని "గుంటూరు వెళ్లే బండి ఉంటుందిగదండీ ఇది వెళ్లేటప్పటికి?" అని అడిగింది.

"తెలియదమ్మా" అని ఆయన మళ్ళీ పేపరు తీసి రెండో పేజీ చూడడం మొదలుపెట్టాడు. తనను ఎక్కడ ఆవిడ ప్రశ్నలు వేస్తుందో అని భయపడి ప్రకాశం నిద్రపోతున్నట్లుగా మెడ వెనుకకు చేరవేసి కళ్లు మూసుకున్నాడు ఒక నిముషం. మళ్లీ కళ్ళు తెరిచి చూసేటప్పటికి ముందు సీటు మీది క్రొత్తావిడ అవతలకు తిరిగి తమలపాకులు కాబోలు రాసుకోవడం కనిపించిందతనికి. ప్రక్కనున్న ఆయన 'స్క్వేర్ వర్డ్స్ క్లూస్' చదవడంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. ప్రకాశం చూపులు తనమీద పడడంతోనే ఆ పిల్ల మొహం త్రిప్పుకుని కిటికీలోనుండి అవతలకు చూడడం మొదలుపెట్టింది. అంతవరకూ తననే చూస్తున్నదన్నమాట ఆపిల్ల. నిద్రపోయినట్లుగా నటించినందుకు సిగ్గువేసింది ప్రకాశానికి. ఏమనుకుందో ఏమిటో ఆ పిల్ల తనను చూసి! తన

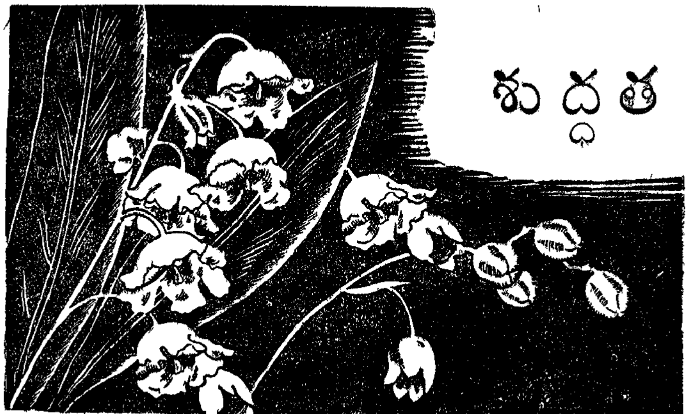

శుద్ధత

శుద్ధత కేవలము ప్రకృతి వరప్రసాదము మాత్రము కాదు. అది మానవ యత్నముతో కూడ లభించ గలదు. పకావ్ ప్రభుత్వ నిర్ణీతములకు తగినట్టు. మొదటినుండి చివరివరకు చేతి స్పర్శ లేకుండా తయారయి సీలు చేయబడిన డబ్బాలలో మీకు దొరకును. దాని వలన లాభములు మీరు ఆలోచించుకోండి.

బజారు నూనెలు. వేటులతో దానిని కల్తీ చేయుటకు. అపరిశుద్ధము చేయుటకు వీలుకాదు

దాని వలన కుటుంబ ఆరోగ్యము పూర్తి సురక్షితము — డాక్టరు ఖర్చులు లేవన్నమాట

అది ఆదాయకరము కూడ. ఎందువలనంటె వనక మిశ్రమములతో మీరు మోసపోరు

పూర్తి పరిశుద్ధమైన వంటకు వాడే సాధనము

పకావ్ ఏ. డి విటమినులు కలిగినది

A TATA PRODUCT

ఇండియా పెట్టుబడితో. ఇండియా నిర్వహణ క్రింద. ఇండియాలోనే తయారవుతున్నది.

టాటా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

★ రాళ్లూ, రత్నాలు ★

ప్రవర్తనకి సముజాయిషీ చెప్పుకోవలసిన అవసరం కనిపించి ప్రక్కనున్న ఆయనతో అన్నాడు ప్రకాశం ఇంగ్లీషులో.

'అనవసరంగా ప్రశ్నలు వేసేవాళ్లనుండి తప్పించుకోడానికి నిద్ర ఒక చక్కని ఎత్తు'

అని అనడంతో నే చాలా తెలివితక్కువగా తను మాట్లాడినట్లు తోచిం దతనికి కాని నోరు జారిపోయింది! ఎందు కిలా అసందర్భంగా ప్రవర్తిస్తున్నా డీవాళ తాను!

ఆయన పేపరుమీదినుండి కళ్ళు ఎత్తి చిన్న చిరునవ్వు నవ్వి మళ్ళీ జంటమాటల ఎన్నికలో పడిపోయాడు. కిటికీలోనుండి అవతలకు చూస్తున్న ఆ పిల్ల వెనుకకు తిరగ లేదుగాని ఆ అమ్మాయి పెదవులమీదమటుకు నవ్వు చిందులాడ్తున్నట్లు తోచి ప్రకాశానికి మరింత సిగ్గు అనిపించింది.

నిడదవోలు స్టేషనులో ఆయన లేచి ఓమార్తితో "ఈ స్టేషనులో ఫ్రెండొకడున్నాడు - ఒక చిన్న కబురు చెప్పి వస్తాను" అని చెప్పి దిగివెళ్ళాడు. ఇద్దరి మధ్యా ఒక పేపరుమాత్రమే అడ్డుగా పడి ఉంది అంతవరకు అప్పుడప్పుడు ధైర్యంగా ఆమెవైపు చూసిన ప్రకాశానికి ఇప్పుడు మధ్యనెవ్వరూ లేకపోయేటప్పటికి ధైర్యం జారిపోయి పేపరుమీదనే చూపులు బిగించి ఉంచవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. అతను అలా చూస్తుండగా ఆ పిల్ల చిరునవ్వుతో, "కావాలంటే పేపరుతీసి చూడండి ఫరవా లేదు"

కళ్లెత్తి చూసి "థాంక్స్" అని పేపరు తీసిచూడడం నటించాడు కాని నిజానికి అతని మనస్సు మటుకు ఆ అక్షరాల అర్థం తీయడానికి ఏమాత్రం ప్రయత్నించడం లేదు.

ఇంతలో ముందు సీటుమీది ఆవిడ వెనుకకు తిరిగి అడిగింది ఆ పిల్లను:

"నీకు పెళ్ళయిందా అమ్మాయి?"

ఆ అమ్మాయి ఏమాత్రమూ సిగ్గుపడక పోవడం చూశాడు ప్రకాశం ఓరచూపుల్తో. కొద్దిగా విచారంగా మొహంపెట్టి అంది ఆ అమ్మాయి.

"ఆఁ - అయిందండి - ఒక పిల్లవాడు కూడా పుట్టిపోయాడు."

ప్రకాశానికి ఆశ్చర్యం వేసింది - ఇంత చిన్న వయసులోనే!

ఆ క్రొత్తావిడా సానుభూతి సూచకమైన చప్పుడు చేస్తూ ఏదో మాట్లాడింది. చివరను అంది:

"మీ ఇంటి పేరు అమ్మాయి?"

"ఎవరింటి పేరు - మా నాన్నగారిదా?"

కాదమ్మా - నిన్నెవరి కిచ్చారు?"

"ముళ్లపేడువారండి"

"ముళ్లపేడా! అదేం పేరమ్మాయి? ఎక్కడా వినలేదు!"

"ముళ్ళపాడండీ. ముళ్ళపేడు కాదు నేనన్నది" అంటూ చిరునవ్వుతో లేచి ప్రకాశానికి ఏమాత్రమూ తనదుస్తులు తగలనీయకుండా జాగ్రత్తగా వెళ్లి గుమ్మందగ్గిర నిలబడింది ఆపిల్ల. మొట్టమొదట 'ముళ్లపేడు' అని స్పష్టంగా అనడం ప్రకాశంగూడా విన్నాడు ఎంత చలాకీఅయిన చిలిపిపిల్ల! ఆపిల్ల మెళ్ళోఉన్న అలంకారా లొకటి రెండిటిలో వివాహసూచకమైన చిహ్నా లున్నాయా అని కనిపెట్టడానికి ప్రయత్నించాడుగాని అతనికి వీలివ్వలేదామె తనజడతోనూ పైట చెంగుతోనూ గమ్మత్తు చేసి.

వాళ్లనాన్నగారు వచ్చి మళ్ళీ కూర్చున్న వెనుక ఆయనవెనుకే తానూవచ్చి కూర్చుంది ఆపిల్ల బండి కదిలింది

పేపరు చూస్తున్న ప్రకాశానికి హఠాత్తుగా ఇంతవరకూ తట్టనిఊహఒకటి స్ఫురించింది. వీళ్ళూ బెజవాడ వెళుతున్నారు! కొంపతీసి విశ్వనాథంగారు ఈయనే కాదుగదా! అంతలో జ్ఞాపకం వచ్చింది ఈ పిల్ల పెళ్లి అయిపోయిం దన్నమాట. అదే నిజమైతే ఈయన అయిఉండరు ఒకవేళ ఆ పిల్ల వేళాకోళంగా మాట్లాడిఉంటే? "మీ పేరేమిటి?" అని అడుగుదా మనుకున్నాడు గాని ఇందాక తాను చేసిన రిమార్కుతో ఆ అవకాశం పోయింది తనకు ఇంక అనవసరప్రశ్నలు వేయడం బాగుండదు. ఇంతలో జ్ఞాపకం వచ్చింది నాన్నగారు వ్రాసిన ఉత్తరంలో విశ్వనాథంగారు రిటైర్డు తాశీల్దారు అని వ్రాసినట్లు. ఈయన రిటైర్డు తాశీల్దారుమటుకు అవడానికి అవకాశం లేదు. నలభై అన్నా ఉండదు ఈయన వయస్సు. ఇటువంటి పిల్లను పెళ్ళాడే అదృష్టానికి తాను నోచుకోలేదు. ఇంతమంది పెళ్ళికూతుళ్లలో ఇటువంటిది ఒక్కతె చాలు, కనిపిస్తే నాన్నగారి కింత ఖర్చూ, తనమీదింత కోపమూ ఉండేది కాదు నిట్టూర్చాడు లోలోన ప్రకాశం

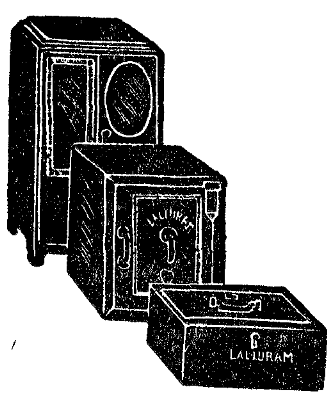

లల్లూరాం అండ్ కో

(స్థాపితము 1928.)

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధిచెందిన

* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కుబీరువాలు

* క్యాషు బాక్సులు

లల్లూరాం అండ్ కో

బెలగలేటివారి వీధి, : : విజయవాడ - 1

"కొత్త షోరూమ్ - మారుతి సినిమా కెదురుగా"

తాడేపల్లిగూడెం స్టేషన్ వచ్చింది. హఠాత్తుగా శేషు మామయ్య ఆకాశంమీది నుండి ఊడిపడ్డట్టుగా హడావుడిగా ఆ పెట్లో కెక్కి అన్నాడు ఒక సంచి ప్రకాశాని కందిస్తూ:

"ఓ, ప్రకాశం—ఇక్కడా ఉన్నావు! రైట్—వస్తావో రావో అనుకుంటున్నాను"

"ఎప్పుడొచ్చావు మామయ్యా ఇక్కడికి?"

"రాత్రి రైల్లో బయల్దేరివచ్చాన్రా - నీ ఉత్తరం నిన్న సాయంత్రం అందింది. ఇక్కడ కొద్దిగా పనుంటేను—అది ఈలోగా చూసుకుని ఈ బండికి నిన్ను కలుసుకోవచ్చునని ముందుగా వచ్చాను"

అంటూ ముందుసీటుమీద చివరగా కూర్చున్నాడు శేషగిరిరావు.

"ఒక్కడినీ వెళ్లడమా మానడమా తేల్చుకోలేక టిక్కట్టు ఎలాగూ కొన్నానుగదా అని చివరకు బయల్దేరాను. పోనీ వచ్చావు నువ్వు. రాకపోతే నాన్న చీవాట్లకి దచ్చే వాణ్ణి."

"నాకుమటుకు కావూ?" ఫకఫక నవ్వాడు శేషగిరి.

"ఉత్తరం రాలేదని తప్పించుకుంటావు నువ్వు"

"అవున్లే" - ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు

అంతవరకు మేనల్లుడిప్రక్క కూర్చున్న మనిషిని సరిగా చూడలేదు శేషగిరి చూపు పడి గుర్తుపట్టడంతోనే అన్నాడు నమస్కారం పెడుతూ:

"నమస్కారం - ఎక్కడికేమిటి పంతులుగారు బయలుదేరారు?" ఆయనా ప్రతి నమస్కారంచేసి "ఇక్కడికే బెజవాడకు - మా మేనకోడలింటికి." అన్నాడు.

శేషగిరి కళ్లు ఆయన ప్రక్కను కూర్చున్న పిల్లమీద వ్రాలాయి. కొద్దిగా తడబడ్డట్టుఅయి మళ్ళీ చూపు మరల్చుకుని ఆయనతో. "అలాగా" అని ప్రకాశం ప్రక్కను పడిఉన్న పేపరుచూసి "ఆ పేపరిలా ఇవ్వరా అబ్బాయి" — అన్నాడు. తనది కాని పేపరు ఇవ్వడమూ మానడమూ అని ప్రకాశం తటపటాయిస్తుండగా, ఇంతలో ఆయనే పేపరుతీసి ఇచ్చాడు శేషగిరికి.

ఏలూరు స్టేషనులో శేషగిరి అన్నాడు మేనల్లుడితో: "పదరా ఒక కప్పు కాఫీ తాగిఒద్దాం."

ఇద్దరూ ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద కాఫీ త్రాగుతుండగా ప్రకాశం అడిగాడు మామయ్యని:

"ఆయ నెవరు మామయ్యా?"

"ఎవ రాయనా! నీకు తెలియదూ శ్రీహరి రావు పంతులుగారు!"

శ్రీహరిరావు పంతులుగారు!!

"అదేమి టలా చూస్తున్నావు? మర్చిపోయావేమిటి? ఓహో - అవునవును జ్ఞాపకం వచ్చింది — మనం వెళ్లినప్పుడు ఆయన ఇంట్లో లేరు. ఆవేళ చూశాంగదురా రాజమండ్రీలో వైగ్రాం రోడ్డులో పెళ్లి కూతుర్ని? ఆ అమ్మాయే ఆ పిల్ల! నీకు నచ్చిందికాదు!"

కొరడాతో ఛెళ్లున కొట్టినట్లయి అతని మనసు గుర్రం అయిదునెలల క్రిందటి దృశ్యానికి పరుగున మరలి వెళ్లింది - తలనిండా నూనెరాసుకుని, గట్టిగాదువ్వుకుని, పొంగలి రేకులు జడనిండా కుట్టుకుని, మొహం నిండా పౌడరురాసుకుని, జారి జారిపోతూన్న ముదర ఊదారంగు సిల్కుచీరతో, ఆకుపచ్చ జాకెట్టుతో, మెడనిండా నలభై యాభై తులాల బంగారపు నగలతో, హార్మోనియంముందు తలవంచుకుని కూర్చున్న - ఏమిటా పేరు?......... కళావతి - కళావతి యీపిల్లేనా!!

కాఫీ కప్పు దుకాణంవాడి కందిచ్చి ప్రకాశం అన్నాడు మామయ్యతో. "కనుక్కో మామయ్యా - ఆపిల్లకి పెళ్లైందో లేదో - కాలేదంటేమటుకు మరి బెజవాడ వాళ్లింటికి వెళ్ళొద్దు. ఈసంబంధమే సెటిల్ చెయ్యి - కట్నాలు గిట్నాలు మరేపేచీలూ పనికిరావు - వాళ్ళిష్టం ఎంతిస్తే అంతివ్వనీ -"

"నిజంగానే అంటున్నావురా?" అని అత్యాశ్చర్యంగా అడిగాడు శేషగిరి.

"అవును మామయ్యా - ఆ పిల్లకు పెళ్లి కాకపోతే మటుకు ఆమెను తప్ప మరెవ్వరినీ చేసుకోను!"

"అయితే ఉండు- నువ్వు ఇంకొక పెట్టె ఎక్కు. రెండు స్టేషన్లు పోయాకరా. నేను కనుక్కుంటాను."

* * *

రెండు స్టేషన్ల తరువాత మళ్ళీ ఆ పెట్లో ప్రకాశం ఎక్కినప్పుడు వాళ్ల మామయ్య అన్నాడు: "రారా ప్రకాశ్. మీ ఫ్రెండ్ తో మాటలయిపోయాయా? ఈయనే శ్రీహరిరావుగారు - మీ నాన్న అప్పుడుత్తరం రాశారుగదూ. నీ పరీక్షలయ్యాక ఇంకా ఈ నెలాఖరులోగా కలుసుకుందా మనుకుంటుంటే అనుకోకుండా ఇలా ఇక్కడీ బండ్లో కలిశాం! భగవదేచ్ఛ!"

ఆయనకు నమస్కారం పెట్టి కూర్చున్నాడు ప్రకాశం. కళావతి మొహం క్రిందకు వంచుకునే కూర్చుంది బెజవాడ చేరేంతవరకూ, ఎప్పుడన్నా తనవైపు ఓరచూపులు చూసిందో లేదో ప్రకాశానికన్నా తెలియనీయకుండా.

* * *

నీలిరంగు డిమ్‌బల్బు వెలుగుతున్న రాత్రి రెండుగంటలు అయిపోయిందప్పుడు. అరమోడ్చిన కళ్లతో లేనవ్వుతో కళావతి అంది:

"దొంగలున్నారు జాగ్రత్త" అన్న ఆ నోటీసు నిజమే! ఆవేళా పెట్టెలో పెద్ద దొంగలే ఉన్నారు

ఆమె ముంగురులు నిమురుతూ అడిగాడు ప్రకాశం లాలనగా చిరునవ్వుతో:

"ఎవరది?"

"ఏమో?"

★

కావలెను

ఉన్నిశాల్వాలకు ఏజెంట్లు కావలెను. సాంపిల్సు.
వివరములు ఉచితము
Western Textiles, LUDHIANA (21).

అతిమూత్రవ్యాధి వారంరోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు (**Diabetes**) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజుమండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P.W)